

Наситени на раздори (все още гъркоманитѣ били силни въ града), жадуващи за образование учитель, безъ учители (Чинтуловъ заварва само единъ основенъ учитель Димитъръ Костовъ, който дошелъ въ Сливенъ година прѣди него), сливенци го приели радушно и условили учитель съ заплата 100 лири турски (10,000 гроша) годишно. Върѣвки еднаквитѣ посочвания за получаваното отъ общината възнаграждение, по вѣроятнo е Чинтуловъ да получава всячко 100 лири на година ѝ заплата, ѝ възнаграждение, защото отъ „отчета на школскіятъ епитропъ Русчо В. Мирковичъ 1851 г. отъ августа 1-го до. . . (1853 Генваря 1-го)“ се вижда, че Чинтуловъ не е получавалъ до 1854 година повече отъ 7000 гроша годишно „1852. На даскалъ Добря Чинтуловъ за онъзи (1851) годишната му плата 6000 гроша. На Даскалъ Добря Чинтуловъ за тѣзи годишната му (1852) плата 7,000 гроша. — 1853 За хакъ на даскалъ Д. Чинтулова 3500 гроша (по отчета на школскія епитропъ Христорора Х. Панаѣтова). — 1854 На Чинтулова вѣхтъ хакъ 3500 гроша. Новъ хакъ на Д. Чинтуловъ 6,000 гроша“. (Кондика или паметна кпига за имената на ония, що сж спомагали на Сливенското българско училище — сега се пази въ канцеларията на Сливенската църква „Св. Димитъръ“).

Грижи за просвѣта. — Чинтуловъ учителствува въ Сливенъ отъ 1 септември 1850 година до 1 септември 1857 год. По това врѣме условията за просвѣтна работа сж били крайно неблагоприятни. Нищо подготвено и изградено, а все още имало мнозина, които да рушатъ, дори между българитѣ — проститѣ съ своето равнодушие, а по богатитѣ съ увлечението си отъ гърцизма. Ето защо Чинтуловъ трѣбвало да води упорита и продължителна работа